

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Un projecte per cohesionar el país

Quan un país viu instal·lat en la incertesa sobre el futur, l'economia ho nota

Aquesta setmana coincideixen la celebració dels 25 anys d'establiment de relacions diplomàtiques amb Espanya i França i reunions de negociació, a Brussel·les, de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

El cap de Govern, Antoni Martí, celebra a Madrid l'establiment de relacions diplomàtiques amb Espanya. Establiment que fou possible perquè el poble andorrà havia votat, el 14 de març de 1993, la Constitució que Antoni Martí no volia. Va fer campanya contra la seva adopció i va votar-hi en contra en el referèndum.

25 anys després manté aquella oposició ideològica contra la Constitució. En set anys de Govern en majoria, l'ha menystinguda gairebé sempre i l'ha malmesa sovint, en impulsar normes legislatives que posen en qüestió principis constitucionals bàsics com l'autogovern i l'autonomia financera dels comuns, consagrats als articles 79 i 81 del Títol VI de la Constitució.

Martí menysprea el dret com a garantia d'equitat en la contractació pública. I no té cap respecte pels punts de vista dels adversaris.

Divideix la ciutadania entre els "bons andorrans" –els tocadors de palmes que riuen les gràcies a DA– i els "mals andorrans" –els que mantenim propostes diferents i defensem una visió d'Andorra, un projecte de país diferent del seu.

A Martí li costa d'admetre que en l'Andorra constitucional

els que creuen en una proposta política, encara que siguin minoria, tenen tot el dret d'intentar convèncer els altres i fer una majoria nova, perquè aquí el que mana és la voluntat i la consciència i, per tant, la convenció.

Però la prepotència de Martí i dues legislatures amb majoria absoluta de DA deixen el país amb una fractura interna de gran magnitud.

És imprescindible un projecte comú, inclusiu, transversal i integrador

---

Andorra es troba instal·lada en una lenta però ferma davallada econòmica i institucional. Una davallada que a hores d'ara sembla que no té sortida.

En aquest panorama esdevé tràgica la comunicació cloroform del Govern, que envia els seus ministres a predicar que l'economia millora i que tot va bé. Ens voldrien aixecar la camisa però les estadístiques oficials ja no poden amagar la veritat: davallada del 30,1% dels ingressos tributaris de la duana per les importacions de mercaderies en els quatre primers mesos del 2018. I davallada encara més forta, de gairebé el 50%, pel que fa a la taxa d'importació del tabac.

I la negociació, opaca, de l'acord d'associació amb la Unió Europea no sembla pas que pu-

gui portar una millora a aquesta situació.

Quan un país viu instal·lat en la incertesa sobre el seu futur, l'economia ho nota. Ho pateix.

El moment econòmic i social posa en evidència fragilitats, febleses i canvis obligats que marquen una direcció que no és positiva.

I ara, què hauríem de fer?

Una resposta pot ser tàctica. És l'especialitat de Martí. Corrents.

Una altra pot ser, hauria de ser, dibuixar escenaris que permetin imaginar la concreció dels esdeveniments en el futur i que ajudin, llavors, a decidir millor l'opció de futur preferible.

Per superar aquesta trista etapa, els progressistes pensem que caldria un Govern transversal i per a tothom, que busqui la reconciliació sense revenja i que miri per l'interès general.

Necessitem un Govern amable amb la democràcia. Un Govern que s'arremangui i es posi a treballar.

Per això, SDP va plantejar, la tardor passada, una proposta capaç d'assolir un acord per a un Govern millor. Un acord amb un mínim programa comú de redreçament i progrés del país. Un acord programàtic que Liberals i PS no han volgut entrar a debatre. Només estaven preocupats per repartir-se possibles cadires.

Tanmateix, els progressistes estem convençuts que és imprescindible cohesionar el país al voltant d'un projecte comú, àmpliament majoritari, transversal, integrador i inclusiu.